

De Nederlandsche Bank
t.a.v. mevrouw G. Salden
Divisie Directeur Toezicht Verzekeraars
Postbus 98
1000 AB AMSTERDAM

Den Haag, 23 april 2026

Ons dossiernummer: XD100724
Betreft: Stichting Polishouders Conservatrix / DNB
E-mail: robin.vanbeem@brandmr.nl

Geachte mevrouw Salden,

Ik heb eerder contact gehad met uw voorganger, de heer Schouten. Ik treed op als advocaat van de Stichting Polishouders Conservatrix (de "Stichting"). De Stichting vertegenwoordigt ruim 10.000 polishouders die een verzekering afgesloten hadden bij Conservatrix. In die hoedanigheid benader ik u over het volgende.

DNB heeft een te risicovol overdrachtsplan gemaakt

De polishouders hebben aanzienlijke schade geleden door het faillissement van Conservatrix. Dat Conservatrix failliet is gegaan, staat in rechtstreeks verband met de zeer risicovolle keuze van DNB om de toenmalige aandeelhouder te onteigenen en de aandelen in het kapitaal van Conservatrix te verkopen aan Trier Holding, een onderneming van de heer Greg Lindberg. De risico's van deze verkoop hielden niet alleen verband met de structuur en voorwaarden van de transactie, maar ook met de persoon van de heer Lindberg. Hij stond immers al bekend om een dubieuze en risicovolle manier van zaken doen bij de eerder door hem gekochte levensverzekeraars. Daarvan was DNB al in 2015 op de hoogte, hetgeen destijds aanleiding vormde voor DNB om een verkoop van de aandelen in het kapitaal van Conservatrix aan Lindberg niet toe te staan.

DNB heeft die risico's proberen te mitigeren door contractuele afspraken te maken met Trier Holding en de heer Lindberg. Die afspraken bleken helaas verre van toereikend.

Namens de Stichting heb ik al op 10 juli 2020 in een brief aan DNB de zorgen van de polishouders geuit over de keuze voor en de gevolgen van de gedwongen overdracht aan Trier Holding. Die zorgen waren helaas terecht. Want drie jaar na de gedwongen overdracht is Conservatrix failliet gegaan.

De evaluatiecommissie Conservatrix die eind december 2021 op basis van alle op dat moment beschikbare feiten heeft gerapporteerd, heeft in haar eindrapport vastgesteld dat DNB ernstige steken heeft laten vallen op het gebied van toezicht, inzet van middelen en adequate toetsing van de overdracht aan Trier Holding.

DNB heeft bedrog gepleegd bij de rechtelijke toetsing van het overdrachtsplan

De feiten rondom deze overdracht blijken echter nog schokkender te zijn dan de Stichting toen wist. De Stichting heeft inmiddels kennis genomen van de beschikking van de rechtbank Amsterdam van 5 februari jl. in de procedure tussen DNB en de voormalig aandeelhouders van Conservatrix (de "Beschikking"). De rechtbank heeft in rov. 5.28 van de Beschikking overwogen:

"Dit betekent dat voldoende is aangetoond dat sprake is van een oneerlijke proceshouding van DNB in de voorgaande procedure op een punt dat mede bepalend was voor de beoordeling van het verzoek ten gunste van DNB. Het is aannemelijk dat het oordeel van de rechtbank in de overdrachtsprocedure anders zou zijn geweest als was meegewogen dat de door Trier op grond van het overdrachtsplan te verschaffen kapitaalversterking van Conservatrix om tot een solvabiliteitsratio van 135% te komen (grotendeels) bestond uit de met CBL gesloten herverzekering, waarvan de premie is voldaan uit de eigen middelen van Conservatrix. De beslissing van de rechtbank op het oorspronkelijke verzoek in 2017 berust daarmee op bedrog door DNB in het geding gepleegd als bedoeld in artikel 382 onder a Rv. Deze door Conservatrix Groep aangevoerde herroepingsgrond wordt door de rechtbank dan ook juist bevonden."

U zult begrijpen dat de polishouders enorm geraakt zijn door dit oordeel.

Er is sprake van onrechtmatig handelen van DNB jegens de polishouders

In de Beschikking oordeelt de rechtbank dat herroeping van de oorspronkelijke beschikking niet mogelijk is vanwege de onherroepelijke aard daarvan. Maar de rechtbank oordeelt in rov. 5.30 wel:

"Een oplossing kan in een dergelijk geval gevonden worden in een vordering tot schadevergoeding op de partij die het (processuele) bedrog heeft gepleegd."

Een dergelijke vordering tot schadevergoeding bestaat mogelijk voor de voormalig aandeelhouder. Maar zeker ook voor de polishouders. De handelwijze van DNB levert immers (ook) jegens hen een onrechtmatige daad op. De rechtelijke toetsing van het overdrachtsplan van DNB strekt namelijk niet alleen tot beoordeling van de belangen van de voormalig aandeelhouder, maar – vooral! – de belangen van de polishouders. In de procedure tot goedkeuring van het overdrachtsplan diende de rechtbank te beoordelen of dat plan proportioneel en geboden was ter bescherming van de belangen van de polishouders en of de inbreuk op de rechten van de aandeelhouders daarom gerechtvaardigd is. Het bedrog dat DNB in deze procedure heeft gepleegd, heeft ervoor gezorgd dat de rechtbank dacht dat de belangen van de polishouders gediend waren met de overdracht, terwijl de risico's voor de polishouders in werkelijkheid veel te groot waren. Er was immers, anders dan DNB de rechtbank heeft doen geloven, helemaal geen sprake van een kapitaalstorting door Trier Holding / Lindberg, maar slechts van een herverzekeringsconstructie die veel te weinig zekerheid bood.

DNB handelde door dit processuele bedrog in strijd met de maatschappelijke zorgvuldigheid die zij jegens de polishouders in acht diende te nemen.

De onrechtmatige daad van DNB heeft geleid tot de schade van de polishouders

Zoals de rechtbank heeft bevestigd, had het debat in de procedure zonder het bedrog anders kunnen verlopen. Want ook de voormalig aandeelhouder had kunnen voorstellen om een herverzekering toe te passen en indien nog nodig voor een deel een kapitaalstorting te doen. In dat geval zou de solvabiliteit van Conservatrix weer op peil gebracht zijn.

Het voorstel om risico's te herverzekeren had de voormalig aandeelhouder al eerder gedaan, namelijk bij de herverzekeraar Heco in Luxemburg. DNB heeft daartegen destijds bezwaren geuit, vanwege (indirecte) banden van de voormalig aandeelhouder van Conservatrix met Heco. Maar die bezwaren had DNB ten tijde van de procedure waarin het overdrachtsplan getoetst werd in redelijkheid niet kunnen handhaven. Op dat moment had DNB immers al wel goedkeuring verleend aan de herverzekering bij CBL, terwijl:

- CBL een 100% deelneming van Lindberg was;
- er de nodige vraagtekens waren ten aanzien van de solvabiliteit van CBL, terwijl nadien ook is gebleken dat CBL onvoldoende solvabel was om de herverzekerde risico's te kunnen dekken;
- CBL gevestigd was in Amerika, waardoor op hem minder strenge solvabiliteitseisen van toepassing waren en waardoor hij viel buiten het toezicht van DNB of andere Europese toezichthouders.

Een herverzekering bij Heco, met eventueel een gedeeltelijke kapitaalstorting, had dus veel meer zekerheid geboden voor de polishouders. Het is dan ook aannemelijk dat de rechtbank in de oorspronkelijke procedure het overdrachtsplan niet zou hebben goedgekeurd, zoals ook in de Beschikking is overwogen. In dat geval was het aan DNB geweest om deze alternatieve route te beproeven.

De onrechtmatige daad van DNB heeft geleid tot de schade van de polishouders. De directe reden dat Conservatrix uiteindelijk failliet is gegaan, is het vernietigen van het herverzekeringscontract tussen CBL en Conservatrix door de lokale toezichthouder. Dat was, omdat CBL volgens die toezichthouder onvoldoende dekking bood voor de risico's die hij herverzekerd had. Dat had in geval van een herverzekering bij Heco niet kunnen gebeuren. Conservatrix en Heco zijn beiden gebonden aan het kader van Solvency II. En Heco staat onder toezicht van de toezichthouder in Luxemburg, die toetst aan het in Europa geldende strenge kader van Solvency II. Uit niets blijkt dat Heco haar verplichtingen uit een te sluiten herverzekering niet zou hebben kunnen nakomen. In dat geval zou Conservatrix niet failliet zijn gegaan en had zij haar verplichtingen richting de polishouders onverkort kunnen blijven nakomen.

DNB kan zich niet beroepen op wettelijke beperking van aansprakelijkheid

Het is de Stichting bekend dat DNB op grond van het bepaalde in artikel 1:25d Wft slechts aansprakelijk is als de schade in belangrijke mate het gevolg is van:

- een opzettelijk onbehoorlijke taakuitoefening, of
- een opzettelijk onbehoorlijke uitoefening van bevoegdheden, of
- in belangrijke mate te wijten is aan grove schuld.

Aan deze omstandigheden is in dit geval voldaan. De rechtbank heeft in de Beschikking vastgesteld dat sprake is van bedrog in het geding gepleegd. Met de term 'bedrog' wordt tot uitdrukking gebracht dat sprake is van opzettelijke misleiding om een gewenst doel te bereiken. Dat dit handelen van DNB onbehoorlijk is, behoeft verder geen betoog. En het valt ook te kwalificeren als grove schuld.

DNB dient schade van polishouders te vergoeden

DNB is, kortom, aansprakelijk voor de door de polishouders geleden schade. De Stichting nodigt DNB uit om op korte termijn met haar in gesprek te gaan om te bepalen op welke wijze zij deze schade gaat vergoeden. Ik ontvang graag binnen twee weken na heden de bevestiging van DNB dat zij op deze uitnodiging ingaat.

Mocht DNB niet bereid zijn tot een gesprek, behoudt de Stichting zich het recht voor om namens de polishouders een procedure tot schadevergoeding te starten. Ik neem echter aan dat het zo ver niet hoeft te komen en zie uw reactie dan ook graag tegemoet.

Tot slot: zoals steeds in deze kwestie zal ook deze brief gepubliceerd worden op de website van de Stichting.

Met vriendelijke groet,

Robin van Beem
Manager Zakelijk - Advocaat